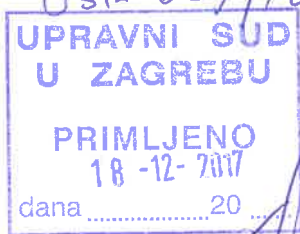

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3652/16-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlangi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Siniše Varge, Zagreb, Lepa Ves 8, kojeg zastupa opunomoćenica Mirna Hećimović, odvjetnica u Zagrebu, Ilica 191f, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, u predmetu radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, broj: UsI-625/16-11 od 21. rujna 2016., na sjednici vijeća održanoj 4. listopada 2017.

presudio je

- I. Žalba se odbija i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, broj: UsI-625/16-11 od 21. rujna 2016.
- II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio poništenje odluke tuženika broj: 711-I-78-5-11-14/16-47-8 od 20. siječnja 2016. Navedenom odlukom tužitelju je, za povredu utvrđenu točkom II. odluke tuženika od 15. siječnja 2015. izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa obustavom isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 15.000,00 kn koja će se izvršiti u pet jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaka u pojedinačnom iznosu od 3.000,00 kn.

Tužitelj žalbom pobija presudu prvostupanjskog suda iz svih zakonom propisanih razloga. Ne prihvaća zaključak prvostupanjskog suda prema kojem je izrečena sankcija opravdana i zakonita i ističe da je tijekom postupka dokazivao nejednakost postupanja tuženika čemu u dokaz je dostavio odluku tuženika od 14. srpnja 2016., kojom je tuženik utvrdio da je dužnosnica počinila povredu odredbi članka 10. u vezi s člankom 8. i 9. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, a za opisanu povredu nije izrečena sankcija s obzirom da je od prestanka obnašanja dužnosti proteklo više od 12 mjeseci. Ističe da je za utvrđenu povredu navedene dužnosnice također propisana sankcija obustava isplate djela neto mjesečne plaće ili javnog objavljivanja odluke Povjerenstva kao u odnosu na povrede članka 7. Zakona o sprječavanju sukoba interesa za koje je tužitelj utvrđen odgovornim. Jednako kao i u slučaju navedene dužnosnice tužitelju je od dana prestanka obnašanja dužnosti ministra do dana izricanja predmetne sankcije proteklo više od 12 mjeseci. Navodi da je na dužnosti ministra zdravlja bio u vremenskom periodu od travnja 2012. do lipnja 2014., a odluka tuženika

donesena je 20. siječnja 2016. Smatra, ako je odluka o sankciji u pogledu visine i vrste u diskrecijskoj ovlasti tuženika, onda bi tuženik u odnosu na iste trebao biti dosljedan i u sličnim situacijama donositi slične odluke. Ne prihvaća stajalište prvostupanjskog suda prema kojem predmet ovog postupka nije ocjena zakonitosti drugih odluka tuženika jer nije niti tražio da se ispita odluka tuženika u pogledu navedene dužnosnice već isključivo da se uzme u obzir tijekom dokaznog postupka jer je tužitelj pozivanjem na odluku tuženika u odnosu na predmetnu dužnosnicu želio pokazati nejednakost u postupanju tuženika u identičnim situacijama iz čega se može zasnovati zaključak da se tuženikovo pravo diskrecije prilikom donošenja odluke u pogledu sankcija može zloupotrebjavati. Predlaže da Sud žalbu uvaži i usvoji tužbeni zahtjev. Potražuje trošak u iznosu od 1.562,50 kn na ime sastava žalbe plus PDV 25% i pristojbe na žalbu u iznosu od 1.700,00 kn.

Tuženik je dostavio odgovor na žalbu kojim se u cijelosti protivi žalbenim navodima i predlaže da sud žalbu odbije.

Žalba nije osnovana.

Presuda prvostupanjskog suda poziva se na odredbu članka 44. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj 48/13.-pročišćeni tekst, i 57/15.), kojom je propisano da sankciju obustave isplate neto mjesečne plaće Povjerenstvo izriče u iznosu od 2.000,00 do 40.000,00 kn vodeći računa o težini i posljedicama povrede zakona, pri čemu prema odredbi stavka 2. tog članka Zakona sankcija obustava djela neto isplaćene mjesečne plaće dužnosnika ne može trajati dulje od 12 mjeseci, a iznos obuhvaćen obustavom ne smije prelaziti jednu polovinu neto mjesečne plaće dužnosnika. U obrazloženju presude prvostupanjski sud je naveo razloge koje je tuženik imao u vidu i koje je cijenio prilikom donošenja odluke o sankciji za utvrđenu povredu, a koje je tuženik detaljno obrazložio odlukom od 20. siječnja 2016.

Prema ocjeni prvostupanjskog suda izrečena sankcija u pogledu vrste i visine donesena je u granicama ovlasti i u skladu sa svrhom radi koje je ovlast dana, a tuženik je vodio računa o okolnostima konkretnog slučaja, te je prvostupanjski sud prihvatio razloge tuženika na kojima temelji odluku o visini i vrsti izrečene sankcije. Prigovore tužitelja koji se odnose na zakonitost drugih odluka tuženika prvostupanjski sud odbio je kao neosnovane, odnosno pravno neodlučne za ocjenu zakonitosti osporene odluke. Navedeno stajalište prvostupanjskog suda u cijelosti prihvaća ovaj Sud.

Iz obrazloženja presude prvostupanjskog suda kao i iz odluke tuženika proizlazi da je navedena odluka donesena u izvršenju pravomoćne presude prvostupanjskog suda od 17. lipnja 2015., kojom je potvrđena pravilnost odluke tuženika od 15. siječnja 2015. u pogledu utvrđenja tužiteljeve povrede članka 7. točke c) Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", broj 26/11., 12/12., 126/12., 48/13. i 57/15.), a tuženiku je na ponovni postupak vraćena odluka u pogledu izrečene sankcije. Kako se radi o ponovnom postupku u kojem je tužitelju utvrđena povreda iz članka 7. točke c) Zakona o sprječavanju sukoba interesa odlukom tuženika od 15. siječnja 2015., dakle 6 mjeseci nakon što je tužitelj kako u žalbi navodi, prestao obnašati dužnost ministra, to se u žalbi potpuno neosnovano i neprikladno poziva na odluku tuženika kojom je drugom dužnosniku utvrđena povreda Zakona o sprječavanju sukoba interesa nakon više od 12 mjeseci od prestanka obnašanja dužnosti. Iz navedenih razloga tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju ujednačenost postupanja tuženika u identičnim situacijama.

Prema odredbi članka 79. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) stranka ima pravo na naknadu troškova spora razmjerno uspjehu u sporu. Kako tužitelj nije uspio sa svojom žalbom to je zahtjev za naknadu troškova spora odbijen.

Slijedom navedenog razlozi na kojima tužitelj temelji žalbu u ovom upravnom sporu nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost presude prvostupanjskog suda zbog čega je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao pod točkom I. dok se odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 79. stavka 6. istog Zakona.

U Zagrebu 4. listopada 2017.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

